

tage den i samme indskudte Mellemfætning „forfaavidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf“.

Den ved en større Mængdes for-
eneede Optræden kvalificerede Opsæt-
sighed imod den offentlige Myndig-
hed kan i sit Væsen være af høist forstjellig
Beskaffenhed, efterfom der blot er Tale om en
uden Plan eller egentlig Hensigt sammenstimlet
eller ved tilfældige Omstændigheder samlet Hob,
der først kommer i Strid med Øvrighedsmagten
eller viser Opsætsighed imod samme derved, at
den ikke efterkommer Øvrighedens, til Opret-
holdelse af Ordenen og Forebyggelse af dens
Forstyrrelse, sigtende Paalæg om at bortfjerne
sig, eller det er den forsamlede Mængdes
Hensigt i Forening at tvinge Øvrigheden til at
foretage eller undlade en Handling eller i For-
eining at vise voldsom Modstand imod Udførel-
sen af en af Øvrigheden, truffen Bestemmelse.
Det er denne bestemt opsætsige Hensigt, der
kvalificerer den i Udkastets § 99 omtalte
Forbrydelse, som i Almindelighed vel kan hen-
føres under Benævnelserne Opstand, og for-
saavidt har man meent rettest at behandle alle
de derhenhørende Tilfælde under Et, uagtet
det er ganske vist, at denne Opsætsighed imod
Statsmagten eller den offentlige Myndighed
igjen kan være af væsentlig forstjellig Charak-
ter, efterfom det er en mere eller mindre til-
fældig tilstedekommet, eller dog i et andet
maafæe fuldkommen lovligt Diemed forsamlet,
Mængde, som paa et eller andet Punkt, i en
eller anden Anledning, paa Stedet forener sig
om med Magt at trodse eller sætte Modstand
imod Øvrigheden, eller det er en mere eller
mindre organiseret Mængde, der ifølge en for-
ud lagt Plan vil, indenfor visse Grændser,
stabe en Magt imod den rette Stats- eller
Øvrighedsmagt og paa et eller flere, mere eller
mindre vigtige, Punkter vil fremtvinge sin
Willie istedetfor Lovens eller de rette lovlige
Myndigheders Willie. Denne sidste Opsætsig-
hed, Opstanden i egentlig eller snevrere Betyd-
ning, kan endogaa fra en vis Side betragtet
nærme sig Begrebet om Oprør, men der bliver
dog stedse den grundvæsentlige Forstjæl, at Op-
standen efter sit Begreb ikke, saaledes som Op-
røret, gaaer ud paa en Omstyrrelse eller For-

andring af Regjeringsmagten eller Forfatningen.
De Tilfælde, hvori den med en bestemt opsæt-
sig Hensigt fremtrædende Forsamling er Resul-
tatet af en forud lagt Plan, og de Tilfælde,
hvor, uden en saadan, Hensigten først giver sig
tilkjende i Ord eller Handlinger, efterat Mæng-
den er bleven samlet, slaae imidlertid saaledes
over i hinanden, at det bliver vanskeligt at
stjælnie imellem dem ved særlige Bestemmelser
for hvert Slags Tilfælde især, og dertil kom-
mer, at af hvor stor Betydning dette Moment,
om der er en forud lagt Plan eller ikke, end
er, kommer det ved Spørgsmaalet om Opstan-
dens Strafbarhed dog ogsaa væsentlig an paa
andre Momenter, der i det enkelte Tilfælde
kunne gjøre den ikke forud beregnede Opsæt-
sighed fuldkommen saa strafbar, ja mere strafbar,
end den Opsætsighed, der er fremgaaet af en
forud lagt Plan. Der maa navnlig sees hen
til, hvorvidt den opsætsige Mængde er rykket
frem i sin Modstand imod den offentlige Myn-
dighed, og til Modstandens hele Charakter,
om der forøves virkelig Vold og da af hvilken
Beskaffenhed o. s. v. Idet man derfor, som
bemærket, under Et i § 99 har behandlet alle
de Tilfælde, hvor en samlet Mængde offentlig
ved Ord eller Handlinger har tilkjendegivet den
Hensigt i Forening at modsætte sig Øvrig-
heden, og ved Fastsættelsen af Straffebestem-
melserne forsaavidt har taget Hensyn til, at
der maa være Veilighed til at tillægge den Om-
stændighed, om der handles ifølge en forud
lagt Plan eller ikke, den tilbørlige Indflydelse
ved Straffens Udmaalning i det enkelte Tilfælde,
har man væsentlig troet at burde lægge Vægt
paa, om der er bleven øvet Vold mod Person
eller Gods eller ikke, og i sidste Tilfælde igjen
paa, om den forsamlede Mængde har viist sig
Øvrighedens Befaling om at gaae fra hinanden
overhørig, eller den har efterkommet saadan
Opfordring eller dog frivillig er gaaet fra hin-
anden, ligesom man i alle Tilfælde har meent,
at der var Opfordring til at gjøre en væsentlig
Forstjæl imellem Hovedmændenes og de øvrige
Deeltageres Straf. Man har endog troet, at
der burde tilsiges de simple Deeltagere fuld
Straffrihed for det Tilfælde, at de, forinden
nogen Vold mod Person eller Gods er bleven
øvet, paa Øvrighedens Opfordring eller af